

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HALT, OF IK VERSCHIET

klucht in drie bedrijven

door

André Uytendhouwen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.1831

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HALT, OF IK VERSCHIET* op te voeren moet de naam van auteur *ANDRE UYTDENHOUWEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/220/40
ISBN 978-90-385-00362

© 1990 Toneelfonds J. Janssens/André Uytendhouwen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES (3 dames - 5 heren)

VICTOR:	de vader
BETSY:	de dochter
BRUNO:	de zoon
FRAZIE:	de dienstmeid
ALBRIEK:	de verloofde
JEAN-JACQUES:	de vriend uit Parijs
MR. KLOOT:	de inspecteur
ESMERALDA:	een meisje van lichte zeden

DEKOR

Een nogal luxueuze woonkamer:

vooraan links de keukendeur

achteraan links 2 deuren, resp. de kamer van Betsy en deze van Victor

achteraan midden de inkomhall

vooraan rechts de kamer van Bruno

achteraan rechts de werkkamer van Victor

Eventueel kan achteraan met een verhoog gewerkt worden, zodat de achterste deuren hoger komen

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. Het is ochtend. Zittend in kamerjas leest Victor zijn krant. Frazie komt binnen)

FRAZIE: Goede morgen Meneer...

VICTOR: Ach, goede morgen Frazie *(kijkt op zijn horloge)* Is het al zo laat ja?

FRAZIE: *(Hangt haar jas weg)* Bedoelt meneer soms dat ik...

VICTOR: Nee... Nee... nee integendeel, ik vind dat ge juist vroeg zijt vandaag...

FRAZIE: Ach, ge bedoelt dat ik anders te laat ben...

VICTOR: Dat nu ook weer niet, Frazie, ge moet dat niet verkeerd interpreteren, als ik zeg "het is al laat" kan het ook zijn dat het ook vroeg is, verstaat gij het...

FRAZIE: *(uit haar humeur)* Nee...

VICTOR: Niet? ... ja het is ook nog vroeg... ziet ge het, voor het één is het nog vroeg en voor het ander is het al laat... ge... enfin...

FRAZIE: *(doet haar schort aan)* Wil meneer nu zijn koffie of is het nog wat vroeg of is het al te laat?

VICTOR: Als ge er nu aan begint dan komt die juist op tijd, Frazie...

FRAZIE: Dat is dan tenminste duidelijk *(opent de keukendeur en krabt haar rug tegen de deurstijl)*

VICTOR: *(kijkt boven zijn krant)* Zit er iets niet op zijn plaats?

FRAZIE: Ik zit weer met verschrikkelijke jeuk de laatste tijd...

VICTOR: Dat is teken dat er aan moet gekrabd worden, Frazie, ik heb het u nog gezegd: zoek u een man en gij zijt van alle kwalen genezen.

FRAZIE: Een geschikte man zegt u toch...

VICTOR: Ik heb hier juist het blad van de advertenties, eens kijken bij de huwelijksaanzoeken.

FRAZIE: Doe geen moeite, meneer, als het daar op aan komt, kandidaten genoeg, het feit is dat ze u op den duur gaan krabben waar ze niet moeten zijn...

VICTOR: *(leest hardop)* Deftige man zoekt liefvallige vrouw met jong en fris voorkomen *(lonkt naar Frazie)* nee, dat is niets voor u...

FRAZIE: Ik zeg altijd: een man is een schoon gerief maar ge moogt hem niet alle dagen over uw vloer hebben.

VICTOR: Dat zeggen ze anders van de vrouwen ook...

FRAZIE: Meneer, ik ondervind het genoeg met mijn vader, die zit daar ook een godsganse dag de vogels uit de lucht te kijken, maar evengoed druk doen en klagen, hier trekt het tegen en daar doet het zeer, maar pas op als ze dan toch eens iets mankeren, hou u dan gereed. Ik zal eens vertellen, meneer, en dan ga ik koffie zetten - dat was zeker... ja... veertien dagen dat mijn vader zat te klagen over hevige tandpijn. Elke dag hetzelfde, van 's morgens tot 's avonds. Ik geloof dat hij wel twee flessen cognac uitgedronken heeft. Nu heb ik hem toch zover gekregen om naar de tandarts te gaan, 't ja wat doet die knuffel? Die trekt achter mekaar al zijn tanden uit....!

VICTOR: Waarom? Stonden er dan nog zoveel in?

FRAZIE: Dat niet, maar nu heeft hij geen ene meer...

VICTOR: Is dat niet gemakkelijk, dan kan hij tenminste niet meer op zijn nagels bijten.

FRAZIE: Het enige dat hij nu goed kan als hij mij nodig heeft is op zijn vingers fluiten...

VICTOR: Dat is dan ook al iets (*kijkt nog eens op zijn horloge*)

FRAZIE: Het ergste is, meneer, hij kan ook niet zwijgen hé. Als die het begint uit te leggen is daar geen stoppen aan. En nu met die tanden uit versta ik er dan nog geen lap van. Ik zeg dan dikwijls, vader, zwijg nu eens twee minuten... geen seconde... Daar krijgt ge gewoonweg geen speld tussen, ik denk dat die overdag als ik niet thuis ben, nogal wat afbabbelt tegen zijn eigen... maar ja, de sukkelaar is ook maar alleen... (*Victor kijkt verveeld nog maar eens op zijn horloge*) Zie, ge hebt zo van die mensen die het gaarne uitleggen, hé. Mijn moeder zaliger die zei niet veel, neen, dat was zo een stille, zoals ik, ge weet wel, met weinig woorden veel zeggen... maar enfin, nu moet ge mij gerust laten, meneer, want anders denk ik dat het voor uw koffie wel wat laat zal zijn... (*wil afgaan*)

VICTOR: Als ge het toch allemaal leest..

FRAZIE: (*keert terug*) Ja, die gazetten, dat is tegenwoordig ook het een en ander, wat ze daar allemaal inzetten. (*Victor kijkt verveeld naar Frazie*) Ach ja, uw koffie... (*gaat af in de keuken*)

VICTOR: (*leest hardop*) "Een gastronomisch weekend wordt u door ons aangeboden met diverse lekkernijen uit onze Brabantse keuken" ... schrijven ze daaronder, "Hoe afslanken in drie dagen"... dat zijn vast

de kilo's die ge afvalt door te gaan lopen als ge de rekening geprezenteerd krijgt...

(Bruno komt al geeuwend uit zijn kamer. Zo te zien heeft hij nog een flinke kater)

BRUNO: Morgend paps. *(gaat dadelijk af in de keuken)*

VICTOR: *(vanachter zijn krant)* Morgen...

(Betsy komt ook uit haar kamer in kamerjas)

BETSY: Morgen paps... *(gaat ook af in de keuken)*

VICTOR: *(vanachter zijn krant)* Morgen...

(Bruno komt op met een glas water en gaat terug in zijn kamer, dan komt Betsy op en wil ook naar haar kamer gaan)

VICTOR: Allee, het gaat hier vlot vandaag, deur in deur uit. 't Is hier precies het reizend volkstheater.

BETSY: Sorry, paps, maar ik heb niet veel tijd. Albriek komt mij ophalen om naar de notaris te gaan, ik moet nog naar de coiffeur, naar de schoonheidsspecialiste voor een gezichtsmassage en dan nog onder de zonnebank.

VICTOR: Allee vooruit en allemaal zonder tussenkomst van de ziekenkas...

BETSY: Ik kan zo toch moeilijk over de straat lopen, hé vader!

VICTOR: Ik loop al 56 jaar zo over de straat en er heeft mij toch nog niemand tegengehouden...

BETSY: Gij zijt een man...

VICTOR: Uw moeder heeft dat vroeger ook nooit gedaan. Die ging om de maand naar de kapper en dan was dat nog bij tante Alice...

BETSY: Vroeger paps, vroeger. Toen keek een man niet zo naar het uiterlijk van een vrouw.

VICTOR: Nee..., wij deden ons ogen dicht als er een meisje aankwam, tegenwoordig gaan ze 's morgens blond buiten en komen ze 's avonds zwart binnen en dan moogt ge nog van geluk spreken of er zit nog een streep purper tussen...

BETSY: Maar paps...

VICTOR: En wat vindt Albriek daarvan...

BETSY: Van wat?

VICTOR: Ewel, van die massages en die zonnebank...

BETSY: Die vindt dat goed. Op dat gebied is hij modern.

VICTOR: Nu nog wel, maar wacht tot ge getrouwd zult zijn; of dat hij ook nog modern zal zijn als het uit zijne portemonnée komt...

BETSY: Albriek heeft daar niks op tegen...

VICTOR: Nee? Zo royaal ziet hij er anders niet uit, het is niet voor niks dat hij niet rookt en niet drinkt...

BETSY: Maar paps, gij vindt dat toch juist positief en gezond.

VICTOR: Jamaar, niet als 't is uit gierigheid: *(Frazie komt op met een tas koffie en zet deze op tafel voor Victor)*

FRAZIE: En dan is er koffie... voor meneer alstublieft, wil de juffrouw ook een tas?

BETSY: Nee, dank u wel, Frazie...

VICTOR: Frazie, het is niet omdat de dokter gezegd heeft van veel water te drinken dat ge er op den duur geen koffie meer in moet doen, ik kan tot Amsterdam kijken. *(Victor morst met zijn koffie)*

FRAZIE: 't Is niet omdat ge tot Amsterdam kunt kijken dat ge niet ziet dat ge aan 't morsen zijt, hé meneer, ik zou u al beter een soepbord geven in plaats van een ondertas *(kuist de ondertas af met haar schort)*

VICTOR: Ik versta niet dat gij nog altijd geen man gevonden hebt, Frazie, met zo'n ijver en bezorgdheid...

FRAZIE: Dat komt nog wel, wees gerust, meneer, misschien rapper dan ge denkt...

VICTOR: Als ik u daarbij een goeie raad mag geven, Frazie, ge vindt ze niet veel, maar zoek u een type zoals ik: rustig, intelligent, niet losbandig, niet roken, zeker niet drinken...

FRAZIE: Niet drinken, en dat daar *(wijst op de glazen kast)* dat is zeker om de bloembakken te vullen...

VICTOR: Dat is alleen voor de stijl of voor als er eens iemand komt *(staat recht)* Hierzie, bekijk dat maar eens goed *(slaat op ingetrokken buik)* één en al spieren, 's avonds klokslag tien uur in bed, 's morgens vroeg op, een koud stortbad en zo gezond als een vis...

FRAZIE: Geef mij dan maar ene die af en toe ziek is in plaats van zo een platgestreken goudvis. *(Frazie gaat af in de keuken)*

BETSY: Ge moet Frazie niet zo plagen, paps, gij zult zien, ze zal zij echt nog wel een man tegenkomen die op haar zal vallen...

VICTOR: Op haar vallen, dan zal het toch ene zijn die per toeval onderuit gaat...

BETSY: Ach paps, 't is nu al goed, straks krijgt Frazie nog complexen. *(gaat af naar haar kamer)*

VICTOR: Complexen... Frazie... die is daar niet voor geschapen. (*Bruno komt op nog onder de indruk van zijn kater, hij gaat naar de glazen kast*) Daar, spuit elf is daar ook. Zo te zien hebt ge het gisteravond weer niet aan uw hartje laten komen?

BRUNO: Pa, als ge spreekt, liefst niet te luid, het zit hier van boven nog niet helemaal op zijn plaats... Allee, staat hier nu niets om mijn geest wat helder te krijgen?...

VICTOR: Ja, ik zal u de rekening van dat accidentje met uw auto van vorige week eens laten zien, ge zult direkt helder van geest zijn, en à propos de garagist heeft mij daarover opgebeld...

BRUNO: Nou niet overdrijven hé paps, over dat blutske.

VICTOR: Ge zegt toch "blutske", het enige dat nog goed was is dat handschoenenkastje en de achteruitkijkspiegel. Gij verslijt n'en auto gelijk uw zuster nylonkousen.

BRUNO: Allez, vader, zo'n fantastische auto was het nu ook weer niet. 't Was een bonk roest, dat schuifdak was helemaal lek en als ik de ruitewissers aanzette, begon de radio te spelen.

VICTOR: Ja, het is al goed, straks gaat ge nog beweren dat ge hem in gang moest lopen ook; als ik van u was, zou ik op de baan wat voorzichtiger zijn, toch zeker als ge wat gedronken hebt...

BRUNO: Vader, luister; de statistieken hebben uitgewezen, zeventien procent van alle auto-ongelukken worden door chauffeurs veroorzaakt die gedronken hebben...

VICTOR: Ewel, is dat niet genoeg?

BRUNO: Dat betekent dat honderd min zeventien, drieëntachtig procent van alle ongelukken veroorzaakt worden door nuchtere chauffeurs, man, dat is verschrikkelijk, als ze die nuchtere idioten van de baan halen, verbeteren ze onze veiligheid met vierhonderd procent.

VICTOR: Ja, gij zult het wel uitleggen... in alle geval is er niks mee te verdienen met altijd maar dat rondtoeren en dat scharrelen in die auto's. Het wordt tijd dat ge de zaken eens wat ernstiger gaat bekijken. Hebt ge daar wel al eens over nagedacht dat er eens een dag zal komen dat gij hier het heft in handen zult moeten nemen...

BRUNO: Moet dat per se vandaag, pa?

VICTOR: Ik vraag mij soms wel eens af hoeveel gij eigenlijk van onze kledingzaak afweet, of gij wel de betekenis kent van de echte Lassere

Paris, La groupe des Haller... de "équilibre", dat zegt u vast helemaal niets, het enige dat gij kent is Porsche en Renault.

BRUNO: Ba, ge zegt dat...

VICTOR: Daar in dat atelier, daar worden jurken, bloezen, unieke bruidsjurken, de fijnste kostuums tot de laatste draad afgewerkt. 't Is daar dat de zakken worden aangenaaid. *(Bruno zit met zijn handen in zijn zakken)* Gij weet alleen dat ge er uw handen in kunt steken en liefst zo diep mogelijk. *(Bruno doet vlug zijn handen uit zijn zakken en begint met zijn vingers te draaien)* Het wordt stilaan tijd dat aan dat lanterfanten eens een einde komt. Zoek u een deftig meiske, een...

BRUNO: *(vult aan)* Een die niet rookt, niet drinkt en van rijke afkomst is...

VICTOR: En waarom niet?

BRUNO: Laat maar zitten, pa. *(wil afgaan in zijn kamer)*

VICTOR: Ik heb gezien dat ge mijn auto weer in de breedte van de straat geparkeerd hebt, daar moet zeker iemand op rijden!!!

BRUNO: Sorry pa, maar dat leek mij gisterenavond nogal een moeilijk karwei, die brede auto door die smalle poort.

VICTOR: Die poort heeft anders nog altijd dezelfde afmetingen als op andere dagen...

BRUNO: Ik was niet zo in vorm...

VICTOR: Veel beter ziet ge er nu nog niet uit, ge zijt precies door een fles getrokken...

BRUNO: *(recht zich)* Och, maar ik voel mij al veel beter, euch, ik zal straks uw auto wel...

VICTOR: Als 't te laat is zeker, ik zal zelf dan maar chauffeur spelen voor meneer. *(gaat buiten af)*

BRUNO: *(voelt met zijn hand aan zijn hoofd)* Verdorie, buiten die hoofdpijn zit ik nog met dat vrouwmens op mijn kamer ook. Hoe ga ik die hier in hemelsnaam buiten krijgen en dan nog liefst zo rap mogelijk. *(gaat af in zijn kamer)*

(Even later komt Bruno op met Esmeralda, een vrouwtje van tamelijk lichte zeden, die Bruno in zijn roes de avond ervoor mee naar huis gebracht heeft. Hij duwt Esmeralda die nog maar half aangekleed is voor zich uit)

ESMERALDA: Rustig, rustig, stukje ongeduld, gisteravond gaf ge mij niet de tijd, om mij uit te kleden en nu kan ik mij niet eens fatsoenlijk aankleden.

BRUNO: Als ge hier nog zonder kleerscheuren wilt buitenkomen, haast u dan en zorg dat mijn vader u niet op het lijf loopt. *(zenuwachtig helpt Bruno de knopen van haar bloes vast te doen als Frazie binnenkomt)*

FRAZIE: Zo te zien is meneer al druk met zijn activiteiten bezig? *(draait zich om)* Ja, doe maar rustig verder, ik doe precies of er is hier niemand.

BRUNO: Euch, euch Frazie, 't is niet wat ge denkt dat het is...

FRAZIE: Nee, nee het is maar wat het is, wat ik denk.. enne... moet de juffrouw ook nog ontbijten?

ESMERALDA: *(zet zich aan tafel)* Graag.

BRUNO: *(trekt haar terug recht)* Niets van. De juffrouw moet dringend weg... anders mist ze haar tram...

FRAZIE: Dan zal ze nog ver moeten gaan, ik heb nooit geweten dat hier een tram reed...

(als Esmeralda bijna af is ziet ze dat haar tas nog aan de stoel hangt)

ESMERALDA: Oh, mijn tas. *(tot Frazie)* 't Is maar voor mijn voorbehoedsmiddeltjes. *(als Bruno haar naar de deur trekt slaat plots de buitendeur)*

BRUNO: Niet waar hé *(pakt snel Esmeralda bij de arm en duwt haar de werkkamer binnen, zodat de tas aan de stoel blijft hangen)* Vlug en hou u stil...

VICTOR: Wat is het van hou u stil...

BRUNO: Stil... wie... ach... heu... wel ik zeg juist tegen Frazie hou u stil, euch voor mijn hoofd ziet u, oef. *(bemerkt de tas, neemt die ongemerkt van de stoel en houdt die vast achter zijn rug)*

VICTOR: *(tegen Frazie)* Ewel ge ziet eruit alsof ge de verschijning van de H. Rita gezien hebt...

FRAZIE: Of dat het de H. Rita was zou ik niet direkt durven zeggen, deze ging wel meer de andere richting uit...

BRUNO: *(snel)* Frazie, euh ik geloof dat de ketel kookt, ik hoor een fluitje, daar in de keuken...

FRAZIE: Een ketel... *(verbaasd)* ja, ja,... *(draait zich om richting keuken)* het zou de eerste keer zijn dat hier in huis een ketel staat te fluiten,

maar enfin, gezien meneer zijn toestand zal ik maar eens gaan kijken naar dat fluitje... *(gaat af in de keuken)*

VICTOR: Ik heb gezien dat ge uw stempel weer hebt achtergelaten op mijn wagen. Opzij waar normaal de achteruitkijkspiegel zit is er nu zo'n gat...

BRUNO: Hoe! daar weet ik niets van, die is er zeker afgevallen...

VICTOR: Ja, door erin te kijken zeker. Als ik u bezig hoor gebeurt hier alles vanzelf... eens zien of het werk hier ook vanzelf gaat... *(wil werkkamer binnengaan)*

BRUNO: *(na enige aarzeling)* Nee... euch nu niet *(zet zich snel voor de deur zodat Victor niet binnen kan)* Wat gaat ge doen?

VICTOR: Ik? Hier binnen gaan in mijn eigen werkkamer, mijn werkkamer of, moet ik daar soms toelating voor vragen...

BRUNO: Ja... euh ik.. nee ik bedoel, laten we eerst gaan kijken naar dat gat of die bluts, misschien zijn er nog meer blutsen,... of iets dat ge nog niet gezien hebt, misschien wel een wiel af of zo... *(leidt zijn vader op weg naar buiten, nog steeds de tas achter zijn rug houdend)*

VICTOR: Zeg, ge gaat er toch geen autokerkhof op na houden zeker? *(merkt dat Bruno iets achter zijn rug heeft)* Verbergt gij iets?

BRUNO: Ik, nee... nee... *(laat zijn rechterhand zien, verwisselt achter zijn rug vlug het tasje in de andere hand en laat zijn linkerhand zien)*
Voilà... ha, ha,... niks in de hand niks in de mouw... ha, ha.

VICTOR: *(maakt aanstalten om terug te keren)* Ik ga toch maar...

BRUNO: VADER NEE!..

VICTOR: Aankleden...

BRUNO: Aankl... ach ja... ja, natuurlijk ga u maar eerst rustig aankleden op uw gemak *(leidt Victor naar zijn kamer)* Lekker tandjes poetsen... haartjes wassen, nog eens tandjes poetsen...

VICTOR: Zeg eens, die alcohol begint toch niet terug te werken zeker? *(gaat af in zijn kamer)* *(Bruno haalt snel Esmeralda uit de werkkamer, doch als de bel gaat, trekt hij haar terug de kamer in zodanig dat Esmeralda door de kamer slingert; zijn dan samen af. Frazie komt op uit de keuken en gaat open doen)*

FRAZIE: Momentje... *(Frazie laat Jean-Jacques binnen, een prototype uit Parijs. Hij heeft een koffer bij zich en spreekt gebroken Nederlands)*

JEAN-JACQUES: Bonjour, madam.

FRAZIE: Goedendag... meneer is zeker getuige van Jehova? Ik denk niet dat ze hier in de goeie stemming zijn...

JEAN-JACQUES: Excuseer, ik ben niet de vriend van Jehova, ik ben Jean-Jacques Ockier Rousaux.

FRAZIE: Pardon, wilt meneer dat nog eens herhalen, ik heb het niet goed verstaan...

JEAN-JACQUES: Och, oui, natuurlijk, ik begrijp, mijn naam klink u nogal moeilijk in de oor, onthouden u maar gewoon Jean...

FRAZIE: Ah... Jean...

JEAN-JACQUES: Voilà, court et simple (*J.J. aarzelt om zijn koffer neer te zetten*)

FRAZIE: Ach zet maar neer. 't Kan geen kwaad zolang dat ge geen encyclopedies boven haalt.

JEAN-JACQUES: Ach, mais oui mademoiselle, pardon, mais à qui ai-je l'honneur?

FRAZIE: Bedoelt gij mij mijnheer Jean dinges...

JEAN-JACQUES: Jean.

FRAZIE: Ach ja, Jean... 't Is precies of dat wij mekaar al jaren kennen. Enfin, ik heet Eufrazie Eugenia Tompens...

JEAN-JACQUES: Ach, mademoiselle Tompoes.

FRAZIE: Niet tom poes... Tompens, gewoon Tom-pens, maar daar hoeft gij uw kop niet over te breken, noem mij maar gewoon Frazie, klinkt het niet zo romantisch, het is in alle geval gemakkelijker...

JEAN-JACQUES: Bon, très bien: Frazie (*kijkt eens rond*)

FRAZIE: Meneer komt zeker niet voor mij...

JEAN-JACQUES: Euch, à vrai dire... non, ik...

FRAZIE: Spijtig hé...

JEAN-JACQUES: Oui, mais...

FRAZIE: Ja, dat is nu heel spijtig, voor u.

JEAN-JACQUES: Mais...

FRAZIE: Dat was nu eens een buitenkansje, dat komt gij niet alle dagen tegen...

JEAN-JACQUES: Ach-euh, oui, mais...

FRAZIE: Maar ja, goed... ge zult nog wel eens iemand tegenkomen in uw leven...

JEAN-JACQUES: Ik komen eigenlijk voor een zeker juffrouw de Betsy.

FRAZIE: Juffrouw... de Betsy... ach ja... allez dan is er concurrentie op komst voor den Albriek.

JEAN-JACQUES: Al... briek...

FRAZIE: Albriek ja... bach, eigenlijk niets bijzonders, die komt hier zo maar af en toe over de vloer zijn voeten warmen...

JEAN-JACQUES: Ach, qui sont euch... voet...

FRAZIE: ... ten... hij heeft er... twee...

JEAN-JACQUES: Is juffrouw Betsy thuis... maintenant...

FRAZIE: Ja, ja, juffrouw Betsy wel, maar die nand, die is er niet bij...

JEAN-JACQUES: Non, non, ik bedoel is Betsy thuis maintenant... euh... nu?

FRAZIE: Gij zult ze willen zien, zeker hé...?

JEAN-JACQUES: Och, oui... gaarne.

FRAZIE: Meneer is niet van de streek?

JEAN-JACQUES: Non, non, ik komen uit Parijs ziet u, euch - directement met de ... trein, maar kan ik nu de juffrouw even zien?? (*wordt al wat nerveus*)

FRAZIE: Ach, de Jean komt uit Parijs...

JEAN-JACQUES: Oui, ik ben de juffrouw daar deze zomer toevallig op het lichaam geloop, ziet u, ech, oui, ik was helemaal kapot... van haar...

FRAZIE: Allez... dan liept ge met uw ogen dicht en dat in Parijs? Geluk dat ge niet onder een auto gelopen zijt; ge ziet er anders al goed gerepareerd uit...

JEAN-JACQUES: Oui, oui... c'est à dire, enfin, en daarmee wou ik juffrouw Betsy een verras ziet u...

FRAZIE: Ja, ja, verras zal ze zeker wel zijn, geef alvast uw jas en uw paperassen maar hier...

JEAN-JACQUES: Pap, verras... u bedoel...

FRAZIE: Nee, nee ik bedoel niks, paperassen dat is ook Frans, maar van voor de oorlog (*hangt de jas van J.J. weg en zet zijn koffer op tafel*)

JEAN-JACQUES: Ach, oui, euch... zou ik nu de juffrouw kunnen zien, want...

FRAZIE: Weet u dat, ach nee, dat kunt gij niet weten, ik zal het u vertellen, vroeger heb ik ook nog zowat kennis gehad met iemand van over de grens...

JEAN-JACQUES: Ach, oui...

FRAZIE: Ja, maar die kwam van de andere kant van de grens...

JEAN-JACQUES: Ach, Néerlandais...

FRAZIE: Juist... Holland.... een echte Hollander.

JEAN-JACQUES: Dan moet die wel stekeblind geweest zijn om iemand zoals u te laten loop...

FRAZIE: Blind? Nee, zo erg was het nu ook wel niet. Hij keek wel een beetje scheel, zo, ziet u, ja ja, het gebeurde wel eens als we ergens gingen eten dat hij voortdurend met zijn lepel in mijn bord zat, dat wel...

JEAN-JACQUES: Oh; oui.

FRAZIE: Ja, maar van de rest had ik geen klagen, ziet u, spijtig genoeg heeft hij een jaar of twee terug het bijltje erbij neergelegd.

JEAN-JACQUES: Wat heeft hij neergelegd?

FRAZIE: Het bijl... enfin zijn eigen (*maakt horizontale beweging*) Ja, hij was nogal aan de gierige kant, ziet u.

JEAN-JACQUES: Ik zie pas de rapport.

FRAZIE: Nee, nou ja, hij had nogal een serieuze ziekte "pandoras" of zoiets, en omdat de operatie duurder uitkwam dan de begrafenisondernemer koos hij maar voor het laatste, ziet u.

JEAN-JACQUES: Impossible... maar da's ongelooflijk...

FRAZIE: Ik heb u toch gezegd dat het een Hollander was.

JEAN-JACQUES: Ah, oui... heu... maar zou ik nu juffrouw Betsy eens kunnen zien?

FRAZIE: Ik zie het, ge wordt al ongeduldig. Zeg, meneer Jean, gij moet de juffrouw wel al goed kennen zeker, na zo een romance daar in Parijs?

JEAN-JACQUES: Ach, oui, Betsy en ik kennen mekaar heel goed, ja, wij hebben zeer goede tijden in Parijs gehad.

FRAZIE: Ja, dat zal wel!

JEAN-JACQUES: Oui, c'était exaltant! Les jours en amoureux! Magnifique! Kent gij Parijs, euh Frazie?

FRAZIE: Eigenlijk niet, nee. Enfin, ik heb wel al foto's gezien van die schoon madammes die daar dansen met alleen maar hier en daar een lapke... zo, ge weet wel...

JEAN-JACQUES: Oui, oui, c'est au Lido ou Moulin Rouge. Maar Parijs heeft nog andere ding hoor, ... la Place de la Victoire, la Place de la Concorde, Place de la Seine...

FRAZIE: Er liggen precies nogal wat plassen in Parijs?

JEAN-JACQUES: Och, oui... mais...

FRAZIE: Ja, hier ligt er ook een, juist aan den hoek, als het hard regent, kunt ge er nooit door, tot over uw knoesels in 't slijk!

JEAN-JACQUES: Euch... Frazie, 't is kij nu juffrouw Betsy eens willen roep, ik wil haar zien...

FRAZIE: Ja, ja, zeker, zeker. *(gaat af naar de kamer van Betsy)* De Jean krijgt al de kriebels, heeft zeker te lang op "dieet" gestaan. *(J.J. die alleen achterblijft kijkt in de spiegel en trekt zijn strikje recht)*

BETSY: *(op)* Nee maar, wat een verrassing... Jean-Jacques!

JEAN-JACQUES: Betsy... mon amour!

BETSY: Wat brengt u hierheen...?

JEAN-JACQUES: Mais, Betsy, niets anders dan de vurig verlang u terug te zien. *(Kust Betsy op het voorhoofd)* Voilà...

BETSY: Dat vind ik in ieder geval geweldig, Jean... alleen...

JEAN-JACQUES: Zeg nou niet dat kij mijn bezoek niet op prijs stel, hé...?

BETSY: Natuurlijk wel, Jean-Jacques, maar het is nogal onverwachts, ik was niet op uw komst voorbereid en...

JEAN-JACQUES: Mais, Betsy, dat maak juist zo spannend, nous les amoureux! Niemand weten iets en plots... me voilà!

BETSY: Boem, ja, ja, dat is nu juist het probleem... voilà.

JEAN-JACQUES: O... is het omdat kij niet ben maquillé? Maar Betsy lieveling, ik vinden u juist zo mooi zoals u zijn. *(neemt Betsy bij de schouders)* C'est magnifique... pure nature!

BETSY: Dat is heel lief van u, Jean-Jacques, maar dat is eigenlijk het probleem niet...

JEAN-JACQUES: Och, mais Betsy, les problèmes sont là om op te los, c'est simple als de water van de pomp.

BETSY: Ja, was het maar niet dat vader hier elk moment kan binnenvallen, dan ontploft de bom helemaal...

JEAN-JACQUES: Dus toch boem! Mon cœur qui fait boum!

BETSY: Luister Jean-Jacques, hoe moeilijk het mij ook valt, maar ge kunt hier echt niet blijven...

JEAN-JACQUES: Maar Betsy, maandenlang heb ik ernaar getracht u terug te zien, eindelijk ik komen en wat hoor ik, dat ik terug moet partir, et bien, merci! ... *(intussen gaat de bel)*

BETSY: Ja, ik weet het Jean-Jacques, dat het voor u een zware desillusie is, maar... liever dat, dan een confrontatie met vader, mocht die hier